

РЕШЕНИЕ

№ 1724

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във вр. с чл.220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу Решение рег. №32-363550/09.12.2020г. на директора на ТД „С. морска“ на Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като митническите органи трябва да обосноват наличието на съмнения, относно достоверността на митническата стойност и после да докажат, че са спазили процедурата по нейното увеличаване. Административният орган се е позовал на извършена проверка от О., но не отговаря на истината изложеното в решението на стр, 2, че дружеството било уведомено за доклада и му била предоставена възможност за коментар. На дружеството е била извършена проверка от последващ контрол при Столична митница /понастоящем ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“/, приключила с доклад, който обхваща и процесните декларации, същият е служебно известен на ТД „С. Морска" и в него няма констатации за плащане на суми, които са повече от декларираните за целия проверяван период.

Митницата не разполага с износни декларации, както е записано и в самото решение, нито с фактури на по-висока стойност. Посочването на стойност и дата, без номер на фактура не може да докаже, че това е било декларирано при износа на стоките, както и не може да докаже, че има фактура на по-висока стойност от декларираното при вноса на стоките. Според трайната съдебна практика, наличието на износна декларация на по-висока стойност не е доказателство за реално платената или

подлежаща на плащане цена, тъй като същата представлява частен документ, който няма обвързваща съда доказателствена стойност. Липсата на фактура и плащане на по-високта стойност е пречка да се твърди, че дружеството е платило повече от декларираното. За да се твърди, че жалбоподателят е платил повече, отколкото е деклариран, следва административният орган да докаже, че е налице договаряне или плащане на по-високата стойност, такива доказателства не се сочат в обжалваното решение.

Относно митническата стойност, определена по чл. 74 параграф 3 МК, дори и хипотетично да приемем, че окончателен доклад на О., макар и неподкрепен с доказателства би могъл да събуди някакви съмнения, митническата администрация не е освободена от задължението да обоснове и докаже, че е спазила избраната процедура за увеличение на митническата стойност на процесите стоки. Жалбоподателят счита, че е следвало да се определи стойността според твърдялата по-висока договорна стойност - ако митницата твърди, че действително платената или подлежаща на плащане цена е тази, посочена от О. като достоверна, не може да се преминава към способите по чл. 74 от МК, още по-малко към чл. 74 параграф 3 от МК, тъй като следва да се докаже неприложимостта на способите, изброени в чл 74 параграф 2 от МК, което не е сторено.

Не е ясно защо митническите органи са пристъпили към определяне на стойността по чл. 74 параграф 3 от МК пи положение, че има други вносове на лимонена киселина монохидрат, която представлява химикал и има CAS N 5949-29-1, който я определя напълно еднозначно като химично съединение и при него не може да има търговска марка, репутация или добро име. Това означава, че митническите органи е следвало да разгледат други вносове на продукти със същия CAS номер, със същата държава на произход, за да намерят идентични или сходни стоки, а не да преминават към определяне на стойността по реда на чл.74, параграф 3 от МК, с аргумента, че не знаели доброто име, репутацията и търговската марка на продукта. И само, ако не открият договорни стойности за идентични и сходни стоки за най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл. 74 параграф 3 от МК.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът – директорът на ТД С. морска в Агенция „Митници“, чрез гл. юрисконсулт К. оспорва жалбата, счита я за неоснователна и недоказана. Постъпила са от ответника писмени бележки.

Съдът, предвид събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.12.2016г. дружеството [фирма] декларира на режим „допускане за свободно обращение“ с митническа декларация М. 16BG002005H0015414 стока „лимонена киселина монохидрат - 1000 торби x 25 кг. нето тегло CAS №5949-29-1“, 1000 колета, 25200,00 кг. общо бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, износител G. T. CO., L. – Китай, продавач P. C. L.. - C., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставка FOB Q.. Стоката е първоначално декларирана за режим митническо складиране с митническа декларация МРН 16BG002002J0013627 /03.12.2016г.

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: фактура №000122695/26.10.2016г., контейнер №MEDU3941517, опаковъчен лист №

GDC16062018B/25.10.2016г., фактури №№16681/01.12.2016г., [ЕГН]/01.12.2016г., [ЕГН]/01.12.2016г., проформа фактура №[ЕГН]/ 12.12.2016г., анализен и здравен сертификат, сертификат за непреференциален произход, пълномощно към фирма [фирма], платежни нареждания за внесени мито и ДДС.

Към датата на деклариране на стоката е бил в сила Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (в сила от 22.01.2015г.)

С писмо рег. № 32-237718/14.08.2020г., ЦМУ на Агенция „Митници“ уведомява ТД С. морска, за получено писмо от Европейската служба за борба с измамите (О.) с № ОСМ(2020)18690/07.07.2020г., с рег. индекс в А. 32-201378/14.07.2020г., с което О. информира българските митници за приключило разследване по случай № ОС/2017/0912/В1 за избягване на антидъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от [фирма]. Към писмото са приложени препоръка за действия, които следва да бъдат предприети от България, № ОСМ(2020)18689/07.07.2020г. и Финален доклад №(2020)18691/07.07.2020г. Съгласно препоръката, в Р. България следва да се предприемат всички подходящи мерки, за да се осигури събирането на мита (конвенционални и антидъмпингови), в размер на общо 21 595.53 евро. Във Финалния доклад като засегнато лице по случая е посочено длъжеството [фирма] (С., България), като се уточнява, че същото било уведомено за провежданото разследване, предоставена му е възможност за коментар на фактите и в рамките на посочения срок не са получени никакви коментари.

Анализът на данните за вноса на лимонена киселина в ЕС (код по КН 29181400 и 29181500), извършен от Европейската служба за борба с измамите разкрива, че няколко пратки, оформени на внос с допълнителен код А999 (ставка на антидъмпингово мито от 42.7%) са били декларирани с митнически стойности, които са прекалено ниски, в сравнение с друг внос на лимонена киселина.

О. е провела проверка на място на територията [фирма] в периода от 20 ноември 2018г. (проверката е осъществена съвместно с проверката по отношение на ОС/2018 0052) (доклад за посещение на компания - ОСМ(2018)25057 - 23 ноември 2018г), с цел да се получи подробна информация (документи, данни за плащания) по отношение на определени случаи на внос в България на китайска лимонена киселина от компанията. Европейската служба за борба с измамите е отправила молба (ОСМ(2019) 13824 - 21 юни 2019 г.), към китайските митници за съдействие, за предоставяне на декларираните стойности при износа за определен брой пратки, които включват шест български декларации за внос, които към момента на подаването на молбата все още не са били погасени по давност. На 5 ноември 2019г. е получен отговор (ОСМ(2019)25798 - 13 ноември 2019г.), съгласно който декларираните износни стойности от Китай са значително по-високи от стойностите, декларирани при внос в България.

В допълнение, с писмо рег. № 32-256511/02.09.2020г., ЦМУ С. предоставя на ТД С. морска писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (А.) в Министерство на вътрешните работи, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от които декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от [фирма] при вноса в България.

Относно митническа декларация М. 16BG002005H0015414, дата на внос 13.12.2016г.,

с декларирана цена по фактура №000122695/26.10.2016г. в размер на 8125,00 щатски долара, е установена декларираната стойност при експорт от Китайска Н. Република в размер на 15878,00 щатски долара.

В резултат на дейностите по разследване, предприети от О. в тясно сътрудничество с митническите органи в държавите членки, които са основно засегнати и отчасти с подкрепата на властите в Китай, са идентифицирани като избегнати традиционни собствени ресурси на ЕС (конвенционални и антидъмпингови мита), които подлежат на събиране, въз основа на доказателствата събрани от О.. Административният орган е приел, че в случая са приложими разпоредбите на Регламент (ЕС) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от О.. Съгласно чл. 11, ал. 2, изречение второ от Регламент (ЕС) № 883/2013, докладите, изготвени при разследванията на О., представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Тези доклади са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях. Докладът е официален писмен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и има обвързваща материална доказателствена сила.

В изпълнение на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, след вдигане на стоките митническите органи са извършили последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи. Позовали са се на разпоредбата на чл. 140, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), че ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Проведеното разследване на О. и представените констатации и доказателства от митническите органи на Китай, потвърдили подозренията, че декларираната стойност на внесените стоки не представлява действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, поради което са преминали към определяне на нова митническа стойност.

В получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от китайските митнически власти не са посочени номера на износни митнически декларации, но стоката е индивидуализирана по контейнери, като контейнерът №MEDU3941517 по процесната митническа декларация се съдържа в тях под №8 и е посочена дата на фактурата – 26.10.2016г., дата на вноса – 13.12.2016г. и износител Р. consult L., М.. Декларираната митническата стойност на така идентифицираната процесна стока при внос е значително по-ниска от тази при износ и на основание чл. 84 ал.1 т. 1 от ЗМ, вр. чл. 5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 74 пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 140 и чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 77, пар.1 б. а), вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл.54, ал.1, чл.56 от ЗДДС, чл.59, ал.2 от ЗДДС, вр. чл. 59 от АПК, с оспореното в настоящото производство Решение

рег. №32-363550/09.12.2020г., Директорът на ТД „С. морска“ на Агенция „Митници“ ОТКАЗВА ДА ПРИЕМЕ митническата стойност на декларираната стока № 1 в митническа декларация (МД) М. 16BG002005H0015414 от 13.12.2016г. ОПРЕДЕЛЯ МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ на декларираната в митническа декларация М. 16BG002005H0015414 от 13.12.2016г. стока №1, описана в кл. 31 като „лимонена киселина монохидрат - 1000 торби x 25 кг. нето тегло CAS №5949-29-1“, 1000 колета, 25200,00 кг. бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 30715,42 лв. КОРИГИРА митническа декларация М.: 16BG002005H0015414 от 13.12.2016г., както следва:

За стока № 1: Кл. 43 „Код МО“ да се чете: 6; Стойността в кл. 46 „Статистическа стойност“ вместо 16418,46 да се чете: 30715,42; Стойностите в кл. 47 „Изчисляване на вземанията“ да се четат като:

Вид	Основа за изчисляване	Ставка	Сума
A00	30715,42	6,5	1996,50
A30	30715,42	42,70	13115,48
B00	46209,46	20,00	9241,89
			Всичко: 24353,87

С Решението се разпорежда също да се вземе под отчет начисленият със същото решение размер на ДДС - вр. чл. 109 от ДОПК. На осн. чл. 104 пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи могат да не вземат под отчет размера на вносните мита, за които съгласно чл.103 от Регламент (ЕС) №952/2013 длъжникът вече не може да бъде уведомен.

При горната установена фактическа обстановка, настоящото съдебна инстанция правни следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес да обжалва и в срок. Разгледана по същество се явява неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на процесуалните разпоредби и изискванията за определяне на митническата стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС, съобразно регламент Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавен „Вторични методи за определяне на митническата стойност“ гласи:

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на

остойността;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойността;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойността, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

3. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

в) настоящата глава.

Настоящият съдебен състав счита, че противно на твърденията в жалбата, митническият орган е събрал доказателства и е изложил мотивите си за наличието на обстоятелства, които да обосновават съмнения, че декларираната договорна стойност е занижена почти наполовина. Европейската служба за борба с измамите е отправила молба към китайските митници за съдействие, като в резултат, ЦМУ С. предоставя на ТД С. морска писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (А.) в Министерство на вътрешните работи, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от която декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от [фирма] при вноса в България. По митническа декларация М. 16BG002005H0015414 от 13.12.2016г., с декларирана цена по фактура №000122695/26.10.2016г. в размер на 8125,00 щатски долара е установена декларираната стойност при експорт от Китайска Н. Република в размер на 15878,00 щатски долара. Посочената във декларираната фактура цена на китайския износител не представлява спорно обстоятелство по делото, но тя се явява нереално ниска, спрямо цената, която той е заявил пред Китайските митнически власти. Поради това митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност, а по методите, посочени в чл.74 от Регламент (ЕС)

№952/2013.

В оспореното решение, на стр.3 са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната не е могло да се извърши по член 74, параграф 2, последователно по букви от а) до г), поради което възраженията в този смисъл на жалбоподателя са неоснователни.

При прилагането на метода по чл.74, пар. 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г, следва да се вземе предвид договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително същия момент. След направена справка в митническата Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-І.) за „идентични стоки“, не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, от същия износител, със същите характеристики, които да са еднакви във всяко отношение. За приблизително същият период не са установени декларираните митнически стойности по реда на чл.70 от Регламент (ЕС) №952/2013 за „идентични стоки“.

При анализа на данните по чл. 74, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. не са намерени резултати за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, за които да е установено, че имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, не е установено качеството на декларираните стоки, репутацията им и съществуването на запазена марка като фактори, които определят дали стоките са „сходни“. Независимо, че лимонената киселина монохидрат представлява химикал – химично съединение по формула, което не може да има търговска марка и репутация, както е посочено в жалбата, за процесната лимонена киселина относима характеристика остава качеството на декларираната стока, което не е установено. Освен това, съгласно чл.141 от Регламент за изпълнение на (ЕС) 2015/2447, връзка член 74, пар.2, буква б) от Кодекса, цената на сделката на „сходни стоки“ трябва да се определя посредством стойността на сделката с подобни стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмитяване.

Третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. За определяне митническата стойност на декларираните стоки по този метод е необходима информация за цената, на която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя. В конкретния случай в Решението е посочено, че липсва база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като както е описано по-горе не може да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не

може да бъде използван.

Следващият резервен метод - чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква да са налични данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи. Необходима е и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. В конкретният случай производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса и това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки методът се счита за неприложим.

Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, съгласно разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Както стана ясно липсва информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираната стока, но са налице данни за нейната окончателна износна цена от Китай, което автоматично прави приложим методът по чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. При този метод тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза – по делото на лист 52 е приложен превод на Окончателен доклад по случай №ОС/2017/0912 на О. (Европейската служба за борба с измамите), в който в т. 4 „П. финансово въздействие на установените факти“ се съдържат данни за декларираната стойност на експорта от Китай. Докладът е официален писмен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и има обвързваща материална доказателствена сила, поради което неоснователно жалбоподателят намира обстоятелствата, посочени в административният акт за недоказани, тъй като липсвала фактура и установено плащане на по-висока стойност от декларираното. В случая митническите органи не са се отклонили от изискването да използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; съответната глава от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Неоснователно жалбоподателят твърди, че не му е бил известен резултатът от разследването на О., тъй като с писмо № 32-288817/05.10.2020г. (лист 40) дружеството е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност за отговор в 30-дневен срок. Писмото е получено на 07.10.2020г., видно от известие за доставяне PS 9028 0042SL J и съдържа подробна информация за резултатите от проверките, включително и за конкретния размер на корекцията, която митническият орган ще извърши на декларираната от вносителя митническа стойност на стоката. Дружеството е депозирало становище по изложените мотиви и констатации с писмо от 06.11.2020г., митническият орган се е запознал с него и го е обсъдил в

постановеното решение като неоснователно.

По изложините мотиви жалбата се явява неоснователна. При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК и чл.25, ал.1 от НЗПП съдът определя на 150 /сто и петдесет/ лева.

Така мотивиран, АССГ, Трето АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение рег. №32-363550/09.12.2020г. на директора на ТД „С. морска“ на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150/ сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок.

СЪДИЯ: